

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 10 września 2014 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Środki o skutku równoważnym — Dyrektywa 2004/22/WE — Kontrola metrologiczna układów pomiarowych — Wodomierz do pomiaru wody ciepłej spełniający wszystkie wymagania tej dyrektywy, podłączony do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych — Zakaz używania tego wodomierza bez uprzedniej kontroli metrologicznej układu

W sprawie C-423/13

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Lietuvos vyriausiosis administracinis teismas (Litwa) postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 25 lipca 2013 r., w postępowaniu:

Vilniaus energija UAB

przeciwko

Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), wiceprezes Trybunału, J.L. da Cruz Vilaça, J.C. Bonichot i A. Arabadjiev, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Vilniaus energija UAB przez L. Samuolisa,
- w imieniu rządu litewskiego przez D. Kriauciūnasa i V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu belgijskiego przez T. Materne'a i J.C. Halleux, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu polskiego przez B. Majczynę, działającego w charakterze pełnomocnika,

* Język postępowania: litewski.

— w imieniu Komisji Europejskiej przez G. Zavvosa i J. Jokubauskaitė, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 34 TFUE oraz dyrektywy 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (Dz.U. L 135, s. 1).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Vilniaus energija UAB (zwaną dalej „Vilniaus energija”) a Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius (sekcją okręgu wileńskiego litewskiej inspekcji metrologicznej, zwaną dalej „metrologijos inspekcija”), w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności aktu wydanego przez ten urząd w odniesieniu do korzystania z wyników pomiarów wodomierzy podłączonych do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Zgodnie z motywami 3, 4, 10 i 17 dyrektywy 2004/22:
 - „(3) Prawna kontrola metrologiczna nie może stwarzać barier w swobodnym przepływie przyrządów pomiarowych. Rozważane przepisy powinny być takie same we wszystkich państwach członkowskich, a dowód zgodności akceptowany we Wspólnocie.
 - (4) Prawna kontrola metrologiczna wymaga zgodności z określonymi wymaganiami dotyczącymi działania. Wymagania dotyczące działania, które musi spełnić przyrząd pomiarowy, powinny zapewniać wysoki poziom ochrony. Ocena zgodności powinna zapewniać wysoki poziom zaufania.
 - [...]
 - (10) Ze względu na różnice klimatyczne lub różne poziomy ochrony konsumenta zastosowane na poziomie krajowym, wymagania zasadnicze mogą spowodować ustanowienie klas środowiskowych lub klas dokładności.
 - [...]
 - (17) Państwa członkowskie nie mogą utrudniać wprowadzania na rynek i do użytkowania przyrządów pomiarowych oznaczonych znakiem »CE« i dodatkowym oznakowaniem metrologicznym, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy”.
- 4 Omawiana dyrektywa ma zgodnie z art. 1, zatytułowanym „Zakres”, zastosowanie do „urządzeń i systemów z funkcjami pomiarowymi, zdefiniowanymi w załącznikach zawierających wymagania szczególne dla przyrządów: wodomierzy (MI-001)”.

5 Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy stanowi:

„Państwa członkowskie mogą nakazać stosowanie przyrządów pomiarowych, o których mowa w art. 1, do pomiarów ze względu na interes społeczny, zdrowie, bezpieczeństwo, ład, ochronę środowiska, ochronę konsumentów, nakładanie podatków i ceł oraz uczciwy handel, jeżeli uznają to za zasadne”.

6 Artykuł 3 akapit pierwszy dyrektywy 2004/22 brzmi następująco:

„Niniejsza dyrektywa ustanawia wymagania, które powinny spełniać urządzenia i systemy, o których mowa w art. 1, w związku z ich wprowadzaniem na rynek lub do zastosowań, o których mowa w art. 2 ust. 1”.

7 Artykuł 4 lit. a), e) i f) omawianej dyrektywy stanowi:

„Na potrzeby niniejszej dyrektywy:

a) »przyrząd pomiarowy« oznacza dowolne urządzenie lub system realizujący funkcje pomiarowe, objęty art. 1 i 3;

[...]

e) »wprowadzenie do obrotu« oznacza udostępnienie po raz pierwszy we Wspólnocie przyrządu przeznaczonego dla użytkownika końcowego, również w formie nagrody lub bezpłatnie;

f) »wprowadzenie do użytkowania« oznacza pierwsze użycie przyrządu przeznaczonego dla użytkownika końcowego, do celów zgodnych z jego przeznaczeniem”.

8 Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy stanowi:

„Przyrząd pomiarowy spełnia wymagania zasadnicze, określone w załączniku I oraz odpowiednim załączniku specyficznym dla przyrządu”.

9 Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2004/22 stanowi:

„Zgodność przyrządu pomiarowego z wszystkimi przepisami niniejszej dyrektywy wskazana jest przez obecność na nim znaku »CE« i dodatkowego oznakowania metrologicznego, o którym mowa w art. 17”.

10 Artykuł 8 ust. 1–4 omawianej dyrektywy stanowi:

„1. Państwa członkowskie nie utrudniają, ze względu na przepisy niniejszej dyrektywy, wprowadzania do obrotu i do użytkowania przyrządów pomiarowych, oznaczonych znakiem »CE« i dodatkowym oznakowaniem metrologicznym, zgodnie z art. 7.

2. Państwo członkowskie podejmuje wszelkie działania do zapewnienia, że do obrotu lub użytkowania będą wprowadzone tylko przyrządy pomiarowe, które spełniają wymagania niniejszej dyrektywy.

3. Państwo członkowskie może żądać, żeby przyrząd pomiarowy spełniał wymagania wynikające z lokalnych warunków klimatycznych, aby mógł być wprowadzony do użytkowania. W takim przypadku państwo członkowskie może wybrać odpowiednie górne i dolne granice temperatur z tablicy 1 zawartej w załączniku I i dodatkowo może wyspecyfikować warunki wilgotności (z kondensacją lub bez kondensacji) oraz czy planowane miejsce użytkowania ma mieć charakter zamknięty czy otwarty.

4. Jeżeli dla przyrządów pomiarowych zdefiniowano różne klasy dokładności, to:

- a) załączniki szczególne dla przyrządu, w części zatytułowanej »Wprowadzenie do użytkowania«, mogą wskazywać, jakie klasy dokładności powinny być użyte do poszczególnych zastosowań;
- b) w pozostałych przypadkach państwo członkowskie może określić klasy dokładności, które powinny być użyte do poszczególnych zastosowań, spośród klas zdefiniowanych, pod warunkiem dopuszczenia do stosowania wszystkich klas na jego terytorium.

W każdym z powyższych przypadków a) lub b) właściciel może zastosować przyrząd pomiarowy o wyższej klasie dokładności”.

11 Artykuł 9 akapit pierwszy omawianej dyrektywy stanowi:

„Ocena zgodności przyrządu pomiarowego z wymaganiami zasadniczymi przeprowadzana jest przy zastosowaniu, z wyboru producenta, jednej z procedur oceny zgodności wymienionych w załączniku szczególnym dla przyrządu. [...]”.

12 Załącznik I do tej dyrektywy, zatytułowany „Wymagania zasadnicze”, stanowi:

„Przyrząd pomiarowy powinien zapewnić wysoki poziom ochrony metrologicznej, aby każda ze stron miała zaufanie do wyników pomiaru, i powinien być zaprojektowany i wyprodukowany z zapewnieniem wysokiego poziomu jakości, przy uwzględnieniu techniki pomiarowej i bezpieczeństwa danych pomiarowych.

Wymagania, które powinien spełniać przyrząd pomiarowy, są określone poniżej i odpowiednio uzupełnione o wymagania szczególne w załącznikach od MI-001 do MI-010, które zawierają więcej danych, odnośnie do niektórych aspektów wymagań ogólnych.

[...]

8. Zabezpieczenie przed zafałszowaniem

8.1. Na charakterystyki metrologiczne przyrządu pomiarowego nie może mieć niedozwolonego wpływu dołączanie innych urządzeń, ani dołączonych bezpośrednio, ani zdalnych, komunikujących się z przyrządem pomiarowym. [...]

10. Wskazanie wyniku [...]

10.4. Przyrząd pomiarowy stosowany do transakcji przy sprzedaży bezpośredniej powinien przedstawiać wyniki obu stronom transakcji, gdy jest zainstalowany do tego celu. Jeżeli ma to znaczenie decydujące przy sprzedaży bezpośredniej, na paragonie dla konsumenta, wydanym przez urządzenie dodatkowe niespełniające przepisów niniejszej dyrektywy, powinna być zamieszczona odpowiednia informacja.

10.5. Bez względu na to, czy przyrząd pomiarowy stosowany do pomiaru mediów może być odczytywany zdalnie czy nie, powinien być wyposażony w urządzenie odczytowe, podlegające kontroli metrologicznej, dostępne dla konsumenta bez użycia narzędzi dodatkowych. Wskazanie urządzenia odczytowego, będące wynikiem pomiaru, jest podstawą do ustalenia opłaty. [...]”.

- 13 Załącznik MI-001 do dyrektywy 2004/22, zatytułowany „Wodomierze”, brzmi następująco:

„Odpowiednie wymagania załącznika I, wymagania specyficzne niniejszego załącznika i procedury oceny zgodności wymienione w niniejszym załączniku stosuje się do wodomierzy przeznaczonych do pomiaru objętości czystej, zimnej lub ciepłej wody w użytku domowym, w usługach i handlu oraz w przemyśle drobnym.

Definicje

Wodomierz

Przyrząd przeznaczony do pomiaru, zapamiętania i wskazywania objętości wody przepływającej przez przetwornik pomiarowy w warunkach pomiarowych.

[...]”.

- 14 Załącznik MI-005 do dyrektywy 2004/22, zatytułowany „Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda” definiuje pojęcie „instalacja pomiarowa” jako „[i]nstalację zawierającą licznik i wszystkie urządzenia wymagane do zapewnienia poprawnego pomiaru lub przeznaczone do ułatwienia operacji pomiarowych”.

Prawo litewskie

- 15 Artykuł 2 ust. 7 Metrologijos įstatymas (prawa metrologicznego), w brzmieniu nadanym ustawą nr X-717 z dnia 22 czerwca 2006 r. (Žin., 2006, nr 77-2966) stanowi:

„Przyrząd pomiarowy jest narzędziem, urządzeniem lub układem przeznaczonym do wykonywania pomiarów samodzielnie lub w połączeniu z innymi dodatkowymi urządzeniami”.

- 16 Artykuł 2 ust. 15 omawianej ustawy stanowi:

„Układ pomiarowy jest zespołem przyrządów pomiarowych lub innych elementów wyposażenia połączonych ze sobą w celu przeprowadzenia określonych pomiarów”.

- 17 Zarządzenie nr V-107 Įsakymas Dėl matavimo priemonių su nuotoliniu (telemetriniu) duomenų perdavimu metrologinio įteisinimo (dyrektora krajowego urzędu metrologicznego w sprawie zatwierdzenia metrologicznego urządzeń pomiarowych ze zdalną (telemetryczną) transmisją danych), z dnia 15 listopada 2010 r. (Žin., 2010, nr 135-2010, zwane dalej „zarządzeniem z dnia 15 listopada 2010 r.”) stanowi:

„1) Typ przyrządów pomiarowych posiadających funkcję zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych może być zatwierdzony dopiero wówczas, gdy przeprowadzone zostały niezbędne badania i ustalono, że dane przekazywane za pośrednictwem kanału telemetrycznego odpowiadają w pełni wskazaniom przyrządu pomiarowego;

2) przyrząd pomiarowy ze zdalną (telemetryczną) transmisją danych jest traktowany jako układ pomiarowy, w związku z czym kontrola metrologiczna powinna być przeprowadzona na układzie pomiarowym, wraz z odpowiednim sporządzeniem wyników kontroli;

3) urządzenia pomiarowe dotyczące metrologii prawnej, które zostały zbudowane z funkcją zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, których jednak typy zostały zatwierdzone bez oceny tej funkcji, nie mogą być wykorzystywane do celów zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 18 Vilniaus energija jest przedsiębiorstwem dostarczającym ogrzewanie i ciepłą wodę na terenie Wilna.
- 19 W ramach rozpatrywania wniosku złożonego przez konsumenta w dniu 7 lutego 2012 r. urzędnicy metrologijos inspekcija stwierdzili, że Vilniaus energija zainstalowała w mieszkaniu rzezonego konsumenta wodomierz do pomiaru wody ciepłej typu WFH 36 o numerze 09532667. Licznik miał ważną nalepkę wstępnej kontroli przeprowadzonej przez Vilniaus metrologijos centras.
- 20 Licznik był podłączony do automatycznego urządzenia służącego do regulacji ogrzewania i zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych o nazwie Rubisafe, za pomocą którego dane z odczytów licznika były przesyłane zdalnie i używane do celów sporządzania rachunków. Jak wynika z akt znajdujących się w posiadaniu Trybunału, znaczna część urządzeń o nazwie Rubisafe została wyprodukowana w Niemczech.
- 21 Zgodnie z pkt 2 zarządzenia z dnia 15 listopada 2010 r. metrologijos inspekcija uznała, że wyniki pomiaru z tego wodomierza nie mogą być przekazywane zdalnie ze względu na to, że nie została przeprowadzona kontrola metrologiczna całości układu, czyli wodomierza wraz z urządzeniem do zdalnej transmisji danych.
- 22 W drodze decyzji z kontroli spełnienia wymagań metrologii prawnej nr PA-954 (V 12) z dnia 22 marca 2012 r. (zwanego dalej „decyzją w sprawie kontroli”) metrologijos inspekcija nałożyła na Vilniaus energija dwa wskazane poniżej obowiązki:
- niewykorzystywania wyników pomiaru wodomierza przesyłanych zdalnie do sporządzania rachunków, dopóki nie zostanie przeprowadzona kontrola metrologiczna układu zgodnie z obowiązującymi procedurami oraz
 - korzystania wyłącznie z danych z odczytu na wodomierzu zainstalowanym w mieszkaniu, który przeszedł zatwierdzenie metrologiczne i posiada ważny certyfikat kontroli metrologicznej.
- 23 Vilniaus energija złożyła do Vilniaus apygardos administracinis teismas (okręgowego sądu administracyjnego w Wilnie) skargę o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli.
- 24 Wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2012 r. Vilniaus apygardos administracinis teismas uznał skargę Vilniaus energija za bezzasadną i ją oddalił.
- 25 Vilniaus energija wniosła od tego wyroku apelację do Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (najwyższego sądu administracyjnego Litwy).
- 26 Zdaniem sądu odsyłającego z zarządzenia z dnia 15 listopada 2010 r. oraz z wdrażającej je decyzji w sprawie kontroli wynika, że nawet jeśli wodomierz jako przyrząd pomiarowy spełnia wszystkie wymagania dyrektywy 2004/22 i posiada odpowiednie oznaczenia określone w tej dyrektywie, taki wodomierz nie może być używany w połączeniu z urządzeniem służącym do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych. Zgodnie z krajowym prawem i praktyką wodomierz ten traktowany jest bowiem jako jakościowo nowy przyrząd pomiarowy, a mianowicie układ pomiarowy, który jako układ zgodnie z prawem krajowym musi uzyskać ocenę i zatwierdzenie typu, a także przejść kontrolę metrologiczną.
- 27 W związku z tym sąd odsyłający zastanawia się nad zgodnością tych krajowych uregulowań i praktyk z art. 34 TFUE oraz wspomnianą dyrektywą.

28 W tych okolicznościach Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 34 TFUE lub dyrektywę 2004/22 należy interpretować w ten sposób, że zakazują one krajowych regulacji i praktyk, na podstawie których wodomierz służący do pomiaru wody ciepłej spełniający wszelkie wymagania dyrektywy 2004/22, dołączony do urządzenia służącego do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, uznawany jest za układ pomiarowy i z uwagi na tę okoliczność nie może być użytkowany zgodnie z przeznaczeniem do chwili przeprowadzenia kontroli metrologicznej tego licznika i tego urządzenia służącego do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych jako stanowiących łącznie układ pomiarowy?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

29 Na wstępie należy zbadać, czy podłączenie wodomierza do pomiaru wody ciepłej spełniającego wszystkie wymagania dyrektywy 2004/22 do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych powoduje, że wodomierz nie podlega już zakresowi tej dyrektywy.

30 Zgodnie z art. 1 omawianej dyrektywy ma ona zastosowanie do urządzeń i systemów z funkcjami pomiarowymi, zdefiniowanymi w załączniku zawierającym wymagania szczególne dla wodomierzy, czyli w załączniku MI-001.

31 „Wodomierz” został w tym załączniku zdefiniowany jako „[p]rzyrząd przeznaczony do pomiaru, zapamiętania i wskazywania objętości wody przepływającej przez przetwornik pomiarowy w warunkach pomiarowych”.

32 W tym względzie art. 6 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2004/22 stanowi, że wodomierz w rozumieniu tej dyrektywy musi spełniać wymagania zasadnicze określone w załączniku I do dyrektywy oraz odpowiednim załączniku specyficznym dla wodomierzy, czyli w załączniku MI-001 do dyrektywy.

33 Wśród tych wymagań zasadniczych znajduje się w pkt 8.1 omawianego załącznika I wymaganie, by na charakterystyki metrologiczne przyrządu pomiarowego nie miało niedozwolonego wpływu dołączanie urządzeń do zdalnej transmisji danych. Podobnie pkt 10.5 omawianego załącznika I stanowi, że w razie rozbieżności między wskazaniem urządzenia odczytowego przyrządu pomiarowego a tym urządzeniem, to wskazanie urządzenia odczytowego przyrządu pomiarowego decyduje o wysokości opłaty użytkownika.

34 Z powyższego wynika, że wodomierza do pomiaru wody ciepłej spełniającego wszystkie określone w tej dyrektywie wymagania nie można wyłączyć z jej zakresu zastosowania z racji tego, że jest on podłączony do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych.

35 Zatem taki wodomierz jest objęty zakresem przedmiotowym tej dyrektywy.

36 Natomiast należy zauważyć, że funkcja urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych ogranicza się do zdalnej transmisji danych uprzednio zmierzonych przez wodomierz do pomiaru wody ciepłej. Tego rodzaju urządzenie nie jest „urządzeniem z funkcją pomiarową” w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2004/22, przez co nie jest objęte jej zakresem.

37 Ponadto omawiana dyrektywa nie ma też zastosowania do zestawu zawierającego sam wodomierz i urządzenie do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych. W odróżnieniu bowiem od załącznika MI-005 do omawianej dyrektywy, dotyczącego instalacji pomiarowych do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, który definiuje pojęcie „instalacja pomiarowa” jako „[i]nstalacja zawierająca licznik i wszystkie urządzenia wymagane do zapewnienia poprawnego pomiaru lub przeznaczone do ułatwienia operacji pomiarowych”, załącznik MI-001 do tej dyrektywy w ogóle nie

odwołuje się do tego pojęcia. Ten brak wynika z faktu, że wodomierz objęty zakresem dyrektywy 2004/22 zaprojektowany jest jako kompletny przyrząd pomiarowy, niewymagający innych urządzeń do tego, by jako całość umożliwić prawidłowy pomiar lub ułatwić operacje pomiarowe.

- 38 Dlatego też, aby udzielić sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi, należy zbadać krajowe uregulowania i praktyki będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, w pierwszej kolejności pod kątem wodomierzy do pomiaru ciepłej wody, a w drugiej kolejności, pod kątem urządzeń do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych.
- 39 W pierwszej kolejności, w odniesieniu do wodomierzy do pomiaru ciepłej wody należy przypomnieć, że gdy dana dziedzina jest przedmiotem wyczerpującej harmonizacji na szczeblu Unii Europejskiej, wszelkie dotyczące jej środki krajowe podlegają ocenie w świetle przepisów aktu harmonizującego, a nie przepisów prawa pierwotnego (zob. wyrok Komisja/Niemcy, C-463/01, EU:C:2004:797, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 40 Odnosi się to do dyrektywy 2004/22, zmierzającej, jak to wynika w szczególności z motywu 3, do ustanowienia we wszystkich państwach członkowskich takich samych wymagań dotyczących działania, które muszą spełniać przyrządy i systemy, o których mowa w art. 1 dyrektywy, w celu ich wprowadzenia do obrotu lub do użytkowania.
- 41 Tak więc art. 8 ust. 1 omawianej dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie nie mogą co do zasady przeszkodzić wprowadzeniu do obrotu lub do użytkowania przyrządów pomiarowych, które w następstwie pozytywnej oceny ich zgodności ze wszystkimi wymaganiami dyrektywy mają oznaczenie „CE” i dodatkowe oznakowanie metrologiczne. Jeżeli natomiast przyrząd pomiarowy nie jest zgodny z wymaganiami dyrektywy 2004/22, art. 8 ust. 2 stanowi, że nie może on zostać wprowadzony do obrotu lub użytkowania.
- 42 Ponadto w celu uwzględnienia różnic klimatycznych lub poziomu ochrony konsumenta mogących istnieć na szczeblu krajowym, art. 8 ust. 3 i 4 dyrektywy, w związku z jej motywem 10, zezwala na wskazanie przez państwa członkowskie na określonych w tym przepisie warunkach klas środowiskowych lub klas dokładności, które musi spełniać przyrząd pomiarowy, by zostać wprowadzony do użytkowania.
- 43 Wynika z tego, że wyłącznie w sytuacjach określonych w tym przepisie państwa członkowskie mogą poddać przyrządy pomiarowe mające oznakowanie „CE” i dodatkowe oznakowanie metrologiczne dodatkowym wymogom krajowym.
- 44 Tymczasem krajowe uregulowania i praktyki takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym nie odnoszą się do sytuacji określonych w tymże przepisie.
- 45 Wynika z tego, że takie krajowe uregulowania i praktyki przeszkadzają we wprowadzeniu do użytkowania wodomierza do pomiaru wody ciepłej podłączonego do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, który spełnia wszystkie wymagania dyrektywy 2004/22, ponieważ taki wodomierz poddany jest kontroli metrologicznej.
- 46 Wynika z tego, że omawianą dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie krajowym uregulowaniom i praktykom takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym.
- 47 W drugiej kolejności, w odniesieniu do urządzeń do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, należy przypomnieć, że – jak już wskazano w pkt 36 niniejszego wyroku – urządzenia te nie są objęte zakresem przedmiotowym tej samej dyrektywy. Zatem należy zbadać omawiane krajowe uregulowania i praktyki w świetle postanowień traktatu FUE dotyczących swobodnego przepływu towarów.

- 48 W tym względzie należy wskazać, że krajowe uregulowania i praktyki takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, poddające kontroli metrologicznej urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych legalnie wyprodukowane w innych państwach członkowskich, ograniczają dostęp do rynku państwa członkowskiego przywozu i należy je zatem uznać za środki o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w przywozie w rozumieniu art. 34 TFUE (zob. podobnie wyroki: *Radiosistemi*, C-388/00 i C-429/00, EU:C:2002:390, pkt 43; *ATRAL*, C-14/02, EU:C:2003:265, pkt 62, 63; a także *Komisja/Portugalia*, C-432/03, EU:C:2005:669, pkt 41).
- 49 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału środek taki może być uzasadniony wyłącznie jednym ze względów interesu ogólnego wymienionych w art. 36 TFUE lub nadrzędnych wymogów ustanowionych w orzecznictwie Trybunału, pod warunkiem że jest on w szczególności odpowiedni do zapewnienia osiągnięcia zamierzonego celu i nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia (zob. wyrok *Komisja/Portugalia*, EU:C:2005:669, pkt 42).
- 50 Krajowe uregulowania i praktyki będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym mają na celu ochronę konsumenta. W tym sensie Trybunał orzekł już, że ochrona konsumenta stanowi uzasadniony interes mogący co do zasady uzasadniać ograniczenie podstawowej swobody gwarantowanej przez traktat, takiej jak swobodny przepływ towarów (zob. podobnie wyrok *Canal Satélite Digital*, C-390/99, EU:C:2002:34, pkt 34).
- 51 W zakresie, w jakim kontrola metrologiczna pozwala uniknąć zakłóceń i zafałszowań przy transmisji danych, krajowe uregulowania i praktyki takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym są odpowiednie do zapewnienia ochrony konsumentom.
- 52 Niemniej omawiane krajowe uregulowania i praktyki wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- 53 Krajowe uregulowania i praktyki będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym ustanawiają bowiem kontrolę metrologiczną zarówno dla wodomierzy do pomiaru ciepłej wody podłączonych do urządzeń do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, jak i dla tych ostatnich urządzeń. Tymczasem należy zauważyć, po pierwsze, że zgodnie z art. 9 dyrektywy 2004/22 ocena zgodności wodomierza z odpowiednimi wymaganiami zasadniczymi określonymi w tej dyrektywie powinna zostać przeprowadzona przed jego wprowadzeniem do obrotu i do użytkowania. Dopiero gdy ocena ta jest pozytywna, producent takiego wodomierza może opatrzyć go dodatkowym oznakowaniem metrologicznym. Tym samym wodomierz do pomiaru wody ciepłej spełniający wszystkie wymagania omawianej dyrektywy przeszedł już kontrolę metrologiczną. Po drugie, jak podkreślono w pkt 33 niniejszego wyroku, pkt 8.1 załącznika I do dyrektywy stanowi, że na charakterystyki metrologiczne wodomierzy do pomiaru ciepłej wody spełniających wszystkie wymagania nie może mieć niedozwolonego wpływu dołączanie tych wodomierzy do urządzeń do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych. Po trzecie, w razie rozbieżności między wskazaniem urządzenia odczytowego przyrządu pomiarowego a tym urządzeniem, pkt 10.5 omawianego załącznika I wyjaśnia, że to wskazanie urządzenia odczytowego przyrządu pomiarowego decyduje o wysokości opłaty użytkownika.
- 54 Wynika z tego, że poddanie wodomierza do pomiaru wody ciepłej spełniającego wszystkie wymagania tej dyrektywy, podłączonego do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, kolejnej kontroli metrologicznej nie jest niezbędne do osiągnięcia celu polegającego na zapewnieniu ochrony konsumenta. Cel ten można osiągnąć przy pomocy mniej restrykcyjnych środków niż te wynikające z krajowych uregulowań i praktyk będących przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, takich jak kontrola metrologiczna ograniczona do samego tego urządzenia.
- 55 Ponadto, nawet gdyby odpowiedzialne za tę sprawę organy krajowe, czyli w postępowaniu głównym metrologijos inspekcja, postanowiły następnie ograniczyć kontrolę metrologiczną do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, należy przypomnieć, że organy te nie mają w każdym razie prawa wymagać bez potrzeby analiz technicznych, jeżeli takie same analizy przeprowadzono już

w innym państwie członkowskim, a ich wyniki zostały tym władzom udostępnione lub mogą być udostępnione na ich wniosek (zob. podobnie wyrok Komisja/Portugalia, EU:C:2005:669, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 56 W świetle powyższych względów na przedstawione pytanie należy odpowiedzieć, że art. 34 TFUE i dyrektywę 2004/22 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowych uregulowań i praktyk, zgodnie z którymi wodomierz do pomiaru wody ciepłej spełniający wszystkie wymagania tej dyrektywy, podłączony do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, należy uznać za układ pomiarowy i w związku z tym nie może on być używany zgodnie ze swym przeznaczeniem, dopóki nie przejdzie razem z tym urządzeniem kontroli metrologicznej jako układ pomiarowy.

W przedmiocie kosztów

- 57 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 34 TFUE oraz dyrektywę 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowych uregulowań i praktyk, zgodnie z którymi wodomierz do pomiaru wody ciepłej spełniający wszystkie wymagania tej dyrektywy, podłączony do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, należy uznać za układ pomiarowy i w związku z tym nie może on być używany zgodnie ze swym przeznaczeniem, dopóki nie przejdzie razem z tym urządzeniem kontroli metrologicznej jako układ pomiarowy.

Podpisy